U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného advokátem JUDr. Matějem Šedivým, Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 4, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 30. 3. 2023, čj. OAM-133/ZA-ZA11-VL13-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 7. 2023, čj. 19 Az 10/2023-21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce, státní příslušník Republiky Uzbekistán, podal v České republice v únoru roku 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany. V Uzbekistánu má ženu a tři syny a pracoval tam jako řidič pronajatého kamionu, který mu však po třech měsících shořel kvůli elektrickému zkratu. Aby mohl zaplatit majiteli škodu za zničený kamion, odjel v září roku 2019 do zahraničí vydělat peníze (polovinu už má zaplacenou). Nejprve pobýval pět měsíců v Litvě, v únoru roku 2020 se rozhodl přijet do Česka, protože podle internetu je to krásná země a je tu hodně práce. V Česku žalobce pracoval nelegálně na stavbách jako pomocná síla. O mezinárodní ochranu požádal, aby mohl v Česku zůstat legálně do té doby, než splatí zbytek dluhu; kontrolovala ho totiž policie a udělila mu výjezdní příkaz.

[2] Ministerstvo vnitra žalobci neudělilo mezinárodní ochranu, neboť neuvedl žádné důvody, které zákon (č. 325/1999 Sb., o azylu) předpokládá. Žalobce se proti rozhodnutí ministerstva bránil žalobou, tu ale městský soud zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (nyní *stěžovatel*) kasační stížnost. V ní namítá, že k ekonomickému motivu jeho žádosti přistupuje i humanitární rozměr: v Uzbekistánu není schopen zajistit obživu nejen pro sebe, ale ani pro své děti, a tato situace celou rodinu ohrožuje na životě a zdraví. Humanitárními důvody se nezabýval ani městský soud, ani ministerstvo. Ministerstvo mělo podle stěžovatele ve správním řízení zkoumat ekonomickou situaci v Uzbekistánu, stěžovatelovy možnosti na trhu práce či práceschopnost jeho rodiny.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/202-28, body 11–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatel sám nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná).

[6] NSS nemá výhrady vůči závěrům ministerstva ani městského soudu. Oba se vyjádřily ke všem aspektům stěžovatelova azylového příběhu a městský soud k jeho žalobním námitkám, jejich rozhodnutí jsou plně přezkoumatelná. Stěžovatel opustil Uzbekistán a požádal v Česku o mezinárodní ochranu proto, aby si zde vydělal na splacení dluhu. K tomu ovšem mezinárodní ochrana neslouží (rozsudek ze dne 30. 10. 2003, čj. 3 Azs 20/2003-43). Jiné důvody stěžovatel ve správním řízení neuváděl ani nenaznačoval, ačkoli k tomu měl prostor. Nebylo na ministerstvu, aby je za něj domýšlelo (rozsudek ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS).

[7] Humanitární důvody začal stěžovatel tvrdit až v řízení před městským soudem. Ani městský soud se jimi však nemusel zabývat, protože požadavek na *ex nunc* přezkum skutkové a právní stránky věci vyplývá z procedurální směrnice[*)], která na humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu nedopadá (usnesení ze dne 8. 11. 2018, čj. 5 Azs 201/2017-37, bod 25; rozsudek ze dne 21. 1. 2022, čj. 5 Azs 70/2020-103, č. 4326/2022 Sb. NSS, bod 59). Obecná a nekonkrétní tvrzení, podle nichž nepříznivá ekonomická situace v Uzbekistánu ohrožuje stěžovatele a jeho rodinu na životě a zdraví, navíc neodpovídají stěžovatelovu úmyslu vydělat si v Česku na splacení dluhu a vrátit se domů.

[8] NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[9] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu, které by jinak toto právo mělo, žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2023

Michaela Bejčková

[*)] konkrétně z čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany

pokračování

předsedkyně senátu